

Ögonvittnen om protesterna i Kuba

Ögonvittnen om de regeringsfientliga protesterna i Kuba

Som kanadensare med familjemedlemmar som bor i Kuba och som var där under de regeringsfientliga protesterna 11 juli är jag i en unik position där jag kan se hur det som rapporteras i de stora medierna och det som verkligen hände på plats står i skarp motsättning till varandra.

Ungefär två veckor efter Fars Dag började Deltavarianten av Covid få grepp, särskilt i provinsen Matanzas. Mors Dag och Fars Dag är viktiga fester i den kubanska kulturen. Det, i kombination med Deltavariantens spridning, ledde till en snabb eskalering av antalet Covid-19 fall. Kuba har vaccinerat en stor del av befolkningen i provinsen Havanna med sitt godkända vaccin Abdala. Därefter fokuserade hälsovårdsministeriet på Matanzas som är den mest besökta provinsen av turister, vilket utsätter befolkningen för ökad risk. Abdala har en effektivitet mot Covid på 92 procent, vilket gör den i klass med de mest effektiva vaccinen.

Samtidigt som de dagliga rapporterna om nya Covidfall gick i höjden började vi höra från många vänner i staden Cárdenas i Matanzasprovinsen att deras vaccinationer ställdes in på grund av brist på kanyler. Myndigheterna reagerade med en nedstängning och tillät affärerna bara att vara öppna på morgonen så att folk skulle vara hemma resten av dagen. Sjukhus och hälsovårdsarbetare, liksom vårdinfrastrukturen överbelastades. En stor elektrisk kraftcentral i Matanzas arbetade med reducerad effekt eftersom underhåll inte kunde utföras då reservdelar inte kan importeras på grund av blockaden. Det innebar att man var tvungen att minska eltillgången till hushållen så att sjukhusen kunde få vad de behövde. Det i sin tur innebar att folk bara hade några timmar med el om dagen för att kunna laga mat, använda fläkt eller luftkonditionering. Och det i juli, den varmaste månaden. Inga offentliga bassänger var öppna och det var förbjudet att åka till stranden i och med nedstängningen.

Så, efter närmare 1,5 år av pandemi och ekonomisk kris kan man föreställa sig hur frustration, utmattning och desperation ökade.

Sedan pandemin började har Kubas BNP rasat med drygt 11 procent. Redan innan pandemin var ekonomin dålig. Sedan Trumpadministrationen skärpte blockaden mellan 2017 och 2020 så föll den kubanska exporten med 82 procent och importen med 85. Trump attackerade direkt Kubas inkomstkällor, skar ner kommersiella flygförbindelser och förbjöd till slut också charterflyg till Kuba. USA införde också sanktioner mot rederier som transporterar olja från Venezuela till Kuba vilket förstärkte påverkade trafik och annan logistik på ön.

I och med den stora förlusten av turismen 2020 har ön förlorat sina viktigaste inkomstkällor av hårdvaluta, vilket kastade det in i en av de värsta livsmedelsbristerna sedan Specialperioden på 1990-talet. Hygienprodukter har blivit allt svårare att hitta i affärerna liksom mediciner som Tylenol och antibiotika. Apoteken saknar nu viktiga mediciner mot vanliga åkommor som högt blodtryck, diabetes, cancer och för behandlingsbara, men potentiellt skadliga, infektioner. En flaska med 250 Acetaminophentabletter kostar 50 dollar eller mer på svarta marknaden.

Då många mediciner nu saknas eller är brist på, hygienprodukter är dyra och man får köa i flera timmar vid livsmedelsaffärerna, med en 50-procentig risk att produkterna tar slut innan du kommer fram, så lider kubanerna. De är trötta och utmattade under de nuvarande förhållandena. Och det är precis vad sanktionerna vill åstadkomma.

I början på juli, som svar på det ökade antalet fall av Covid i Matanzas, började vi se hashtagen #SOSCuba från kubaamerikanska kändisar i södra Florida. Detta var mindre än tre veckor efter att Abdala vaccinet visat sig vara i klass med de bästa i världen (och Soberana, Kubas andra vaccinkandidat, nästan lika bra) och precis efter att 184 länder i FN röstat för ett slut på blockaden. #SOSCuba var helt uppenbart en förtalningskampanj som syftade till att sprida idén att Kubas regering misskött pandemin.

I Miami bor 1,2 miljoner människor med kubanskt ursprung. Många av dem är barn till de som flydde revolutionen. De är kontrarevolutionärer och antikommunister. De utgör en välbärgad och politiskt mäktig grupp. I södra Florida finns en kontrarevolutionär mångmiljonindustri bestående av politiker, YouTubers, artister och skådespelare vars karriärer bygger på att sprida lögn om Kubas regering och driva lobbyverksamhet i Washington för att bibehålla och skärpa blockaden. Tiotal miljoner dollar satsas varje år av NED och USAID för att finansiera ?demokratiprojekt? i Kuba. Det betyder att finansiera politisk inblandning, lögnjournalistik, dissidenter och protester ? allt för att främja en regimförändring.

Efter de regeringsfientliga protesterna beskrev den spanske medieexperten Julian Macias Tovar på kubansk TV och förklarade siffrorna kring hashtagen #SOSCuba och att de är väldigt märkliga. Tovar visade att mellan 5 juli, när hashtagen först användes, och 8 juli, var det 5 000 tweets. Sedan exploderade antalet exponentiellt med 100 000 tweets 9 juli, 500 000 den 10 juli, 1 500 000 dagen efter och 2 miljoner den 12 juli.

Kubanska journalister gjorde ett utmärkt jobb och avslöjade lögn, falska foton och videos i samma takt som de spreds. Därmed kunde kubanerna få korrekt information. Däremot sågs detta inte utanför Kuba. Vi vet nu att tusentals falska konton skapades dagarna före protesterna och att bots användes för att skicka ut tusentals tweets om dagen och hundratals återtweets i minuten den 10 och 11 juli. Med syftet att fläcka den kubanska regeringens rykte och uppmuntra till regeringsfientliga demonstrationer.

11 juli var det inte tusentals regeringsfientliga demonstranter i någon kubansk stad vid någon tidpunkt. Det fanns knappt några hundratals i ett land med fler än 11 miljoner invånare.

I Cárdenas, där jag var, bestod deltagarna inte av yrkesarbetande läkare, sjuksköterskor, lärare, ingenjörer, butiksägare eller industriarbetare. De flesta var sådana som inte vill jobba utan lever på pengar från familjemedlemmar i utlandet. Många är välkända brottslingar och bidrar inte med något positivt till samhället. Vi känner själva ett par som skapade en brett spridd, men totalt falsk video. I den använde de grisblod och ketchup för att visa en kubansk polis som skjuter deras barn. Paret erkände att de erbjudits pengar från någon i USA för att göra det. En annan person, som också erbjöds pengar för att delta i protesten i Cárdenas, skapade en annan falsk video. Självt har han drivit en olaglig affärsverksamhet och inte betalat skatt.

Deltagarna i protesterna är generellt sett inte respekterade och är inte kända för sitt engagemang. Inte heller verkar de vara intresserade av en fredlig dialog med myndigheterna. Pengar verkar vara deras enda drivkraft. Inte heller fortsatte dessa regeringsfientliga protester de följande dagarna, som media hävdar.

Jag vill påpeka att de flesta poliser i Kuba inte har pistoler med kulor. Vanligen har de något som liknar startpistoler, som bara ger ifrån sig ljud och rök. Det fanns många falska påståenden på sociala media och i västerländska media om polis som skulle mörda kubaner. Många av dessa ?döda? framträdde i kubansk TV för att visa att de var såväl levande som att de mådde alldeles utmärkt.

Protesterna i Cardenas karaktäriserades inte av polisbrutalitet. Inte heller finns det några försvunna. Däremot fanns det butiker som totalförstördes av protesterande som slängde stenar genom skyltfönstren och mot oöppnad polis, vält polisfordon och stal varor i butikerna, framförallt elektronik. Än värre var att några individer trängde in på stadens sjukhus och vandaliserade barnkliniken. Hälsovårdspersonal behövde polisskydd från dessa personer som hotade dem.

Flera av de protesterande gick till stadens hamn efter att de förstört butiker och sjukhuset. Där väntade de på båtar som de trodde skulle komma från Florida för att föra dem till USA. De var själva offer för USA:s lögn och manipulationer? det kom inga båtar utan de flesta av dem blev arresterade för uppenbara lagbrott. Många av dem har redan offentliggjort meddelanden de fick från utlandet som erbjöd dem pengar till deras bankkonton om de vandaliserade för att skapa oreda och provocera polisen. De uppmanades att göra videos och falska anklagelser till utländsk media och på sociala medier. Detta har inte alls rapporterats i västerländska tidningar.

Dessa media ger dessutom väldigt liten publicitet till kränkningar av mänskliga rättigheter som görs av regeringar och paramilitär i länder som Colombia, Chile och Haiti. Här har massiva folkliga resningar skett och hundratals civila har misshandlats, mördats och försvunnit. Samma medier som omedelbart rapporterade, överdrev och ljög om det som hände i Kuba. Politiker i USA ropade genast på ?humanitär hjälp? eller en militär intervention i Kuba, inklusive flygbombningar. Media publicerade foton från 1 Majdemonstrationerna 2018 och hävdade att det var regeringsfientliga protester. Facebook beslutade att deras ?community standards? inte bröts av de otaliga uppmaningarna till en väpnad invasion och blodsutgjutelse, mord på valda politiker, kärnvapenkrig mot Kuba och uppmaningar om vapenleveranser från Miami till Kuba.

Som svar på protesterna 11 juli gick tusentals ? ja, många tusen ? kubaner ut på gatorna i hela landet för att visa sitt stöd till sin regering och revolutionen. 17 juli var det hundratals demonstranter ute på morgonen i Havanna till stöd för regeringen. Av detta rapporterades ingenting, varken på CNN eller CBC. Den mäktiga demonstrationen i Camagüey, till stöd för regeringen, beskrevs i sociala medier som regeringsfientliga och att de hade ?befriat? staden från ?diktaturen?. Detta var fullständigt fel.

Också dagarna efter protesterna skedde cyberattacker från USA mot olika offentliga institutioner i Kuba som Hälsovårdsministeriet, nyhetsmedia som Cubadebate med flera. Uppenbarligen ville inte utländska makter att folk skulle informeras av Hälsoministeriet under en hälsokris, om hur folk erbjudits pengar för att vandalisera eller hur lögnerna avslöjades.

De flesta kubaner ? också de som inte är nöjda med den nuvarande administrationen ? är bestämt emot våld, vandalism, plundring och främmande inblandning i sitt land. Så gott som alla som vi pratade med i Cardenas var förbannade på förstörelsen i sin stad och skämdes över hur de som ville förråda och smutskasta sitt land agerat för att be om intervention från USA. Många kubanska civila tog på sig att observera, spela in och rapportera till myndigheterna det som de våldsamma protesterande gjorde 11 juli. Kuba har länge stått emot imperialism. De flesta inser att utländsk inblandning och nyliberalism skulle göra sakerna mycket värre och inte förbättra deras materiella situation.

Jag känner inte till någon kuban som bor i Kuba som inte över allt annat vill ha ett slut på denna förtryckande och diktatoriska blockad. Detta skulle ha en omedelbar effekt på varje aspekt av deras välbefinnande.

Den här situationen har gjort det lätt att se vilka som är vänner till det kubanska folket. Majoriteten av latinamerikanerna gav sitt stöd till kubanerna och deras regering. De hävdar kubanernas rätt till självbestämmande och suveränitet. Medan Biden i chauvinistisk stil erbjöd sig att skicka vacciner till Kuba efter protesterna, när han mycket väl vet att Kuba har sina egna vacciner, så skickade Mexikos president 800 000 kanyler.

People's Voice, The Guardian, Australia 210809

[Eye-witness account of US attempts to destabilise Cuba](#)

SOLIDARITET! HÄV BLOCKADEN! KANYLER TILL KUBA!

Nu driver vi kampanjen "Kanyler till Kuba", för att stödja Kubas vaccinationsarbete i, och utanför Kuba.

GE ETT BIDRAG TILL MEDICIN-INSAMLINGEN! Pg 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72

Ta ett steg till och bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0